

и юще человекы, които съ надница слугуватъ на каква да бы работа да ги нареджтъ: таквизи сж зовжтъ откупници (гюндюлюкчи).

Виждамъ юще и человекы въоружени, кои то се зовжтъ войни: казваха мы че дѣло то имъ е да въспиратъ оныя, кои то искатъ да ни повреджтъ съ насиліе и да ни разграбжтъ имотя. Къщи тѣ дѣто сѣджтъ войны тѣ се зовжтъ казарми (кашли).

На сѣка ѿобщина се намиратъ человекы, на кои то дѣло то е да заповѣдатъ на други тѣ що трѣба да правятъ, и що не: такива се зовжтъ, властители, начальницы, и дѣло то имъ е власть, началство, и господарство. На войны тѣ начальницы тѣ се зовжтъ, чиновници (офицери) и войводи. А человекъ а, кой то заповѣда на сички тѣ жители на едно мѣсто се зове: самодержецъ, монархъ, царь, правитель властитель. Други се покоряватъ на начальника и за това се зовжтъ подданицы или послушницы.

Кога двама человекы не се съгласяватъ по между си, сирѣчь има препирање, тогава не трѣба да се бижтъ или да се насилжтъ единъ други, но да се уплачатъ на начальницы тѣ си: и тѣ испытватъ преніе то и послѣ отсждатъ кой има правда, и кой неправда: и това се зове сждъ, или сждба: а тія щото правятъ това, се зовжтъ сждницы, или отсждницы.

Кой то не се покорява на начальницы тѣ, се зове непокоренъ, злодѣецъ и се наказва: защо или му зиматъ една часть отъ стока та или го мѣтатъ въ тъмница та въ оковитѣ, силжтъ го въ смирителенъ домъ да работи тѣжки работы бижтъ го изгонватъ го отъ отечество то, или го убивжтъ. Начальницы тѣ иматъ и человекы помощницы, и слуги за това, които се зовжтъ слуги на сждби тѣ, тъмничяре, мъчителы, посѣкачи и проч.

Кой то не живѣе въ общинж съ други человекы, но